

Energie Verslag Nederland 1998

Elektriciteitsproductie

Aankondiging Amsterdam Power Exchange	2
Bijstoken van biomassa	2
Borssele millennium proof	3
Discussie opslag radioactief afval	3
Discussie over al dan niet opwerken van Nederlands nucleair afval	3
Fusie productiebedrijven en Sep tot Grootschalig Productiebedrijf mislukt	4
Gedoogbeschikking in plaats van vergunning voor Borssele	5
Niet-marktconforme investeringen in de elektriciteitssector	6
Nieuwe en buitenbedrijfgestelde elektriciteitscentrales	6
Oprichting landelijke netbeheerder TenneT	7
Productiekenmerken 1997 en 1998	8
Vergaande samenwerking PNEM/MEGA en EPZ	9
Vliegverwerkend bedrijf VASIM wordt overkapt	9

Aankondiging Amsterdam Power Exchange

De Stuurgroep Elektriciteitsbeurs maakt in mei bekend dat begin 1999 de elektriciteitsbeurs onder de naam Amsterdam Power Exchange (APX) van start zal gaan. In de Stuurgroep Elektriciteitsbeurs zijn vertegenwoordigd de energiedistributiebedrijven, de elektriciteitsproductiebedrijven, grote afnemers, Amsterdam Exchanges en het Ministerie van Economische Zaken.

De beurs zal beginnen met een spotmarkt, de dagelijkse markt voor handel in elektriciteit, en een prijsindex publiceren. Vervolgens zal deze markt vrij snel aangevuld worden met faciliteiten voor handel en afwikkeling van bilaterale contracten. Op de langere termijn zal er ook een termijnmarkt ontstaan, voor lange termijncontracten. Het verdere perspectief gaat uit van een meer internationale handel en handel in andere energie (groene stroom).

In 1999 zal de vrije handel nog worden bemoeilijkt doordat eind 1998 nog geen netwerktarieven zijn vastgesteld. Dit betekent dat marktpartijen naast het leveringscontract zelf met de netbeheerders afspraken moeten maken over het transport van de elektriciteit. Hiervan ondervindt met name de APX hinder omdat op de beurs in eerste instantie korte termijn contracten verhandeld zullen worden (spotmarkt). Het ontbreken van heldere transporttarieven kan de transactiekosten voor deze kortlopende contracten laten stijgen.

Bijstoken van biomassa

Het elektriciteitsproductiebedrijf EZH wil structureel biomassa bijstoken in haar kolengestookte elektriciteitscentrale op de Maasvlakte. Als leverancier van biomassa is de firma Biomass Nederland benaderd. Deze firma kan 150 kiloton biomassakorrels produceren, ter vervanging van 30 kiloton steenkool. De korrels worden uit diverse biomassastromen met een stookwaarde van gemiddeld 5 MJ/kg vervaardigd en hebben zelf een stookwaarde van ruim 16 MJ/kg. Met de biomassakorrels zal ongeveer 15 MW_e (5%) worden opgewekt.

De wens tot structurele bijstook van biomassakorrels kwam nadat stookproeven met de korrels in de Maasvlakte-centrale succesvol waren verlopen. Hierop heeft EZH het bevoegd gezag (Milieudienst Rijnmond) en Rijkswaterstaat verzocht 150 kiloton biomassakorrels te mogen blijven bijstoken. Om hiervoor een vergunning te krijgen is eind 1997 een MER-procedure gestart. Tegelijk met het indienen van de startnotitie MER is een gedoogverzoek ingediend voor het bijstoken van biomassakorrels in de Maasvlakte-centrale. De Milieudienst Rijnmond heeft voor 1998 een gedoogvergunning afgegeven omdat het bijstoken een positief effect heeft op de vermindering van de CO₂-uitstoot. EZH verwacht in het tweede kwartaal van 1999 een nieuwe vergunning te verkrijgen.

De firma Biomass heeft bij de Milieudienst Rijnmond het verzoek gedaan om een biomassakorrel-fabriek op de Maasvlakte te mogen bouwen. De fabriek zou op het EZH terrein moeten komen te staan. Voor de bouw van een fabriek met een capaciteit met 150 kiloton/jaar is ook een MER-procedure vereist.

Borssele millennium proof

Het Millennium Platform verkondigt in november dat de kerncentrale Borssele millenniumproof is. Hiermee loopt de kerncentrale parallel met de gehele energiesector. Het bestuur van het Energie Millennium Platform is er zeker van dat uiterlijk eind juli 1999 alle computergestuurde systemen in de energiesector het jaar 2000 probleemloos aankunnen.

De aanpassingen die de centrale in 1997 heeft ondergaan, hebben ervoor gezorgd dat de centrale zonder problemen de eeuwwisseling kan doorstaan. Na de inventarisatie bleven er van de veertigduizend onderdelen vijfhonderd componenten over voor een nadere inspectie. Bij deze vijfhonderd zitten geen onderdelen die in 1997 tijdens de modificatie vervangen zijn. Mogelijke problemen zullen uiterlijk september 1999 verholpen zijn. De centrale gaat dan enkele weken uit bedrijf voor de jaarlijkse splijtstofwisseling.

Discussie opslag radioactief afval

In december komen de problemen rond de opslag van het radioactief afval van de onderzoeksreactor van de Europese Unie in Petten in het nieuws. De kwestie speelt sinds mei 1996. Op 13 mei 1996 maakte het Departement van Energie van de Verenigde Staten (het Department of Energy, DOE) bekend alleen nog onder bepaalde voorwaarden gebruikte splijtstofelementen te willen terugnemen uit het buitenland. Het DOE is bereid deze terug te nemen mits de afzender bereid is haar proces te converteren naar het gebruik van laagverrijkt uranium. De eigenaar van de reactor in Petten, het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek (een EU instelling), is van mening dat voor zijn reactor conversie naar laagverrijkt uranium niet mogelijk is, om technisch-wetenschappelijke en financieel-economische redenen. De gebruikte splijtstofelementen van de reactor moeten zodoende elders ondergebracht worden. Het opslagbekken in Petten raakt vol en is niet gemaakt voor langdurige opslag.

De COVRA heeft hiervoor en voor het afval dat terugkomt uit La Hague en Sellafield een speciale opslagfaciliteit in aanbouw. In afwachting van het klaarkomen van dit gebouw is een vergunning verleend voor tijdelijke opslag van het hoogradioactieve afval in de transportcontainers in een ander gebouw, dat eigenlijk niet voor de opslag van hoogradioactief afval is bestemd. Volgens de directeur van de COVRA is zijn organisatie in Nederland de enige instantie die het verantwoord zou kunnen opslaan. De milieuorganisatie Greenpeace is echter van mening dat de ruimte niet geschikt is voor opslag van hoogradioactief afval en dat daarom de gebruikte splijtstofelementen daar niet moeten worden opgeslagen. Zolang er geen geschikte oplossing is, moet volgens Greenpeace de reactor in Petten stil gelegd worden. Als de reactor een andere brandstof gaat gebruiken, heeft Greenpeace geen bezwaren tegen de reactor. De Europese Commissie laat weten dat zij bekijkt of het mogelijk is om de reactor in Petten op een andere brandstof over te laten gaan.

Discussie over al dan niet opwerken van Nederlands nucleair afval

In de Tweede Kamer wordt ook in 1998 gediscussieerd over het al dan niet opwerken van nucleair afval. In juni 1997 heeft de toenmalige Minister van EZ een notitie naar de Tweede Kamer gestuurd met het regeringsstandpunt over het opwerken van gebruikte splijtstof, het transport van nucleair afval en non-proliferatie (het tegengaan van de verspreiding van nucleair materiaal dat als basis van kernwapens kan dienen).

In oktober 1998 laat de Minister van EZ weten, in antwoord op kamervragen, dat de regering bij haar standpunt blijft, dat zij geen principiële voorkeur heeft voor opwerking of voor directe opslag.

De kamervragen worden gesteld naar aanleiding van de melding die Greenpeace in juni maakt van de vondst van radioactief materiaal in de Ierse zee. In de nabijheid van de nucleaire opwerkingsfabriek Sellafield is op een diepte van 10 à 20 meter een modderbank aangetroffen met radioactief materiaal. Ook de gebruikte splijtstofelementen van de kerncentrale Dodewaard, die in 1997 buiten gebruik is gesteld, gaan naar Sellafield. Volgens het Ministerie van EZ is het lozen van radioactief materiaal een geaccepteerde werkwijze zolang de voorgeschreven limieten niet overschreden worden. De fabriek heeft in de periode 1989 tot en met 1995 de voorgeschreven limieten niet overschreden. Op grond van deze gegevens ziet de Minister geen reden om het huidige beleid van de elektriciteitssector, dat uitgaat van opwerking, te doen wijzigen. Er is om een aantal redenen in de zeventiger jaren door de eigenaren van de beide kerncentrales in Nederland voor opwerking gekozen. De argumenten waren deels energiepolitiek (hergebruik van grondstoffen) en deels milieu hygiënisch van aard (kernsplijtingsafval is in een glasmatrix verpakt). Ook waren er mogelijkheden om het afgescheiden plutonium op een nuttige wijze aan te wenden. Die mogelijkheden waren vooral gelegen in snelle kweekreactoren en het gebruik van zogenaamde Mixed Oxide splijtstofelementen in bestaande reactoren.

In het ECN-rapport 'Opwerking van Nederlands splijtstof -- een analyse' wordt een vergelijking gemaakt tussen opwerking (de huidige werkwijze) en directe opslag (een mogelijk alternatief). In de vergelijking wordt ingegaan op de kosten, het effect op het milieu en de non-proliferatie-aspecten van beide varianten. Mede op grond van dit rapport ziet de regering geen reden om het beleid van de elektriciteitssector ten aanzien van opwerking, te doen wijzigen.

Fusie productiebedrijven en Sep tot Grootschalig Productiebedrijf mislukt

Op 4 april wordt bekend dat de fusie tussen de vier productiebedrijven en Sep mislukt is. Als reden wordt onenigheid over de prijs voor een kWh die de distributiebedrijven na 2001 aan het grootschalig productie bedrijf (GPB) zouden moeten betalen aangevoerd. Het te vormen GPB belooft marktconforme prijzen te rekenen, maar volgens de distributiebedrijven ligt die prijs vrij ver boven de marktprijzen. Er gaapt een gat van 200 à 250 miljoen gulden per jaar. Daarnaast is er ook onenigheid over de 'verstromingscontracten'. Dat zijn contracten waarbij het distributiebedrijf zelf aardgas inkoop en aan het GPB vraagt om er elektriciteit van te maken.

Een andere reden is het uiteenlopende belang dat de vier productiebedrijven hebben bij de vorming van een GPB. UNA en EZH zijn in handen van lagere overheden en zien het GPB als een belegging en streven naar een zo hoog mogelijke elektriciteitsprijs. EPZ en EPON zijn in handen van lokale distributiebedrijven en zien het GPB als een leverancier van een grondstof en willen elektriciteit voor een zo laag mogelijke prijs.

Als laatste moet nog genoemd worden dat het GPB zich op de lange termijn waarschijnlijk niet zou beperken tot centrale elektriciteitsproductie. De decentrale elektriciteitsopwekking door middel van kleinschalige warmte/kracht-koppeling en duurzame elektriciteitsbronnen zou in de toekomst interessant kunnen worden voor het GPB. Nu nog is deze markt een zaak van de distributiebedrijven maar in een

Nu nog is deze markt een zaak van de distributiebedrijven maar in een geliberaliseerde markt verdwijnt het strikte onderscheid tussen productie- en distributiebedrijven. Het GPB zou daarmee op de lange termijn een concurrent van de distributiebedrijven kunnen worden.

De poging tot een fusie van de elektriciteitsproducenten tot één nationale producent was een initiatief van de Minister van EZ, die eind 1995 in de Derde Energienota aankondigde te zullen streven naar de vorming van een GPB. De huidige vier elektriciteitsproducenten zouden ieder op zich te klein zijn om de internationale concurrentie op de Europese elektriciteitsmarkt aan te kunnen.

Het niet doorgaan van de vorming van het GPB, betekent dat de mogelijkheid wordt geopend voor andere fusiecombinaties om de internationale concurrentiestrijd aan te gaan

Gedoogbeschikking in plaats van vergunning voor Borssele

Op 31 juli 1998 wordt een gedoogbeschikking afgegeven voor de kerncentrale Borssele. De gedoogbeschikking is nodig geworden omdat de Afdeling Bestuursrecht-spraak van de Raad van State op 29 juni 1998 de aanvraag van twee vergunningen op basis van de kernenergiewet voor de kerncentrale Borssele vernietigd heeft wegens een vormfout. Bij het indienen van de vergunningaanvraag had namelijk ook, naast de Ministers van EZ, VROM en SZW, de Minister van V&W betrokken moeten zijn. De vernietigde vergunningen dateren uit 1994 en 1996 en hebben respectievelijk betrekking op een aantal veiligheidsverhogende voorzieningen en systemen en op het wijzigen van de verrijkingsgraad van de splijtstof. Deze wijzigingen, waarop de vergunningen betrekking hadden, zijn reeds doorgevoerd. Als gevolg van de vernietigingen geldt echter voor de bedrijfsvoering van de kerncentrale de vergunning die gold vóór 2 augustus 1994, waarmee de praktijk niet meer overeenkomt. Om te zorgen dat de centrale niet met deze onvoldoende dekkende vergunning blijft doordraaien, wordt een gedoogbeschikking verleend. Dit gebeurt op basis van de vernietigde vergunningen, omdat de oorspronkelijke aanvraag inhoudelijk niet is afgekeurd. Daar zowel de exploitatie van de centrale als het toezicht en controle worden uitgevoerd alsof de vergunningen niet zijn vernietigd, is de veiligheid gewaarborgd.

De afgegeven gedoogbeschikking is in overeenstemming met de International Nuclear Safety Convention. In dit door Nederland ondertekende verdrag staat dat kerncentrales alleen actief mogen zijn met adequate vergunningen. In dit verdrag wordt onder een vergunning verstaan 'een door het regulerend lichaam aan de aanvrager verleende machtiging'. De afgegeven gedoogbeschikking valt ook onder deze omschrijving.

Het afgeven van nieuwe vergunningen zal, gezien de procedurele stappen die gezet moeten worden, enige tijd duren. Tot de nieuwe vergunningen van kracht zijn kan de centrale elektriciteit produceren op basis van de nu afgegeven gedoogbeschikking. De kerncentrale zal zich daarbij houden aan alle bepalingen omtrent bijvoorbeeld veiligheid en milieu, zoals die opgenomen waren in de nu vernietigde vergunningen.

Niet-marktconforme investeringen in de elektriciteitssector

Het Ministerie van EZ verklaart dat de overheid bereid is de kosten die gepaard gaan met de niet-marktconforme investeringen in de elektriciteitsproductie voor haar rekening te nemen. De niet-marktconforme investeringen staan bekend als de 'bakstenen' van de elektriciteitsproductiesector. Het gaat om de kolenvergassingscentrale in Buggenum, de stadsverwarmingscontracten en de aanleg van een kabelverbinding met Noorwegen. Afhankelijk van de draagkracht van de productiebedrijven zal de overheid ook participeren in de niet-marktconformiteit van een aantal elektriciteitsimportcontracten met Frankrijk, Duitsland en Noorwegen en het gasimportcontract met Noorwegen.

Aangezien een deel van die investeringen in 'bakstenen' op verzoek van de regering is gedaan, is het Ministerie van mening dat de overheid een taak heeft in het oplossen van deze problemen. In reactie op het mislukken van de oprichting van een GPB laat het Ministerie weten dat de gedane toezeggingen over het op zich nemen van een deel van de kosten van de bakstenen, blijven staan. Als reden wordt de draagkracht van de Nederlandse bedrijven genoemd. In het kader van de liberalisering van de Europese elektriciteitsmarkt, streven producenten en het Ministerie ernaar deze verliesposten te saneren. De vrees is dat anders de stroombedrijven de internationale concurrentieslag zullen verliezen, vanwege de sterke prijsdalingen.

De energiesector heeft deze kosten van de niet-marktconforme investeringen geraamd op 17 miljard gulden bij een gemiddelde elektriciteitsprijs van 5ct/kWh; dat is inclusief gederfd rendement en waardevermindering van activa. De overheid wenst niet bij te dragen in gederfd rendement en waardevermindering van activa, maar neemt een deel van de niet-marktconforme kosten over die afhankelijk zijn van de marktprijs van elektriciteit. Bij een marktprijs van 7 ct/kWh is het overheidsaandeel 40%. Daalt de marktprijs onder de 7 ct/kWh dan is het Ministerie bereid tot 80% bij te dragen in de kosten. Deze overheidsbijdrage zal worden gefinancierd door middel van een opslag op het nettatarief. De stroomproducenten en het Ministerie sluiten over deze opslag op het nettatarief een akkoord op hoofdlijnen. Bij een gemiddelde stroomprijs van 7ct/kWh basislast betalen de producenten zelf f. 3 miljard en is de opbrengst uit de verhoging goed voor f. 2,1 miljard. Bij een prijs van 5ct/kWh moeten de producenten f. 1,5 miljard opbrengen en levert de transportopslag f. 6,3 miljard op, de toeslag bedraagt in dit geval 0,9ct/kWh.

Begin 1999 blijkt dat de elektriciteitssector intern niet tot overeenstemming kan komen over de verdeling van de gedane investeringen in nieuwe centrales (Eemscentrale- EPON) en de financiële gevolgen van beleidswijzigingen ten aanzien van kernenergie (Borssele-EPZ). Het Ministerie zal daarom een wettelijke regeling opstellen waarin wordt aangegeven hoe deze kosten verdeeld zullen worden tussen overheid en elektriciteitssector. Het akkoord op hoofdlijnen komt daarmee te vervallen.

Nieuwe en buitenbedrijfgestelde elektriciteitscentrales

Na drie maanden uitstel zijn de vijf pijpen van de Hunzencentrale in de stad Groningen opgeblazen. Onder grote publieke belangstelling is de fysieke sloop van het in het zicht staande deel van de oude gascentrale spectaculair begonnen. Daarnaast zijn in 1998 een viertal centrales uit bedrijf genomen, zie de tabel.

Buitenbedrijfgestelde elektriciteitscentrales

Producent Centrale		Vermogen [MW]	Soort	Jaar in bedrijf
EPON	Harculo HC 50	336	combi	1972
EZH	R'dam-Waalhaven FW 5	332	combi	1972
EZH	R'dam-Waalhaven FWG 1	13	gasturbine	1968
EZH	Dordrecht DO 6	167	combi	1968

Eind 1998 besluit EPON de oude Eemscentrale (EC20) weer in gebruik te nemen. De 21 jaar oude centrale werd op 1 januari 1998 stil gezet nadat de nieuwe Eemscentrale gereed gekomen was. De bedoeling was de oude centrale, die een vermogen heeft van 695 MW, alleen te gebruiken bij calamiteiten in de nieuwe centrale. EPON ziet zich echter onder druk van de dreigende concurrentie gedwongen de centrale weer te laten draaien. Met de oude centrale erbij kan EPON goedkoper stroom produceren. De beslissing de oude EC20 weer in gebruik te nemen valt nadat de vorming van een Groot-schalig Productie Bedrijf is mislukt en het bedrijf zijn positie als afzonderlijke producent van elektriciteit opnieuw moet bekijken. Per 1 maart 1999 zou de installatie weer op volle toeren kunnen draaien. Rond september 1999 krijgt de centrale een uitgebreide onderhoudsbeurt en wordt dan ook millenniumproof gemaakt.

Nieuwe en vergevorderde grote elektriciteitsproductie-eenheden

Deelnemer	Centrale	Vermogen [MW]	Soort	Jaar in bedrijf	Brandstof
Hydro Agri	Sluiskil	490	gasturbine	2001	aardgas
Intergen/Shell	Rotterdam	800	warmte/kracht	2001	aardgas
Delta/PNEM	Elsta/Terneuzen	475	warmte/kracht	1998	aardgas
EPZ	Amer 9	30	vergasser	1999	hout
EPZ/MEGA	Borgharen	7,7	waterturbine	2000	water
EDON	Delesto 2/Delfzijl	350	warmte/kracht	1999	aardgas
EZH*	Maasvlakte	15	conventioneel	1998	biomassa
EPON	Eemshaven	695	gasturbine	1999	aardgas

*) de 15 MW_e is afkomstig van biomassakorrels; de centrale bestaat uit twee eenheden met elk een bruto vermogen van 540 MW.

Oprichting landelijke netbeheerder TenneT

Tegelijkertijd met het inwerking treden van een deel van de nieuwe Elektriciteitswet wordt per 1 augustus TenneT opgericht, als onafhankelijke landelijke netbeheerder.

Dit betekent dat TenneT geen binding heeft met productie en levering van elektriciteit. Het nieuwe bedrijf is een dochteronderneming van de Sep, waarin de overheid een meerderheid heeft van 50% plus 1 aandeel. Het meerderheidsaandeel krijgt de overheid in ruil voor haar bijdrage aan de niet-marktconforme kosten van de elektriciteitssector. TenneT is verantwoordelijk voor het hoofdtransportnet van elektriciteit (het hoogspanningsnet) en de voor bewaking van de balans tussen vraag en aanbod in het landelijke elektriciteitssysteem.

Naast een landelijke netbeheerder moeten diverse regionale netbeheerders worden aangewezen. Omdat het elektriciteitsnet als één geheel moet kunnen functioneren, is in de nieuwe Elektriciteitswet geregeld dat de verschillende netbeheerders een samenwerkingsregeling dienen te sluiten, met een beschrijving voor de voorwaarden voor aansprakelijkheid. Aan nadere afspraken en regelingen wordt ten tijde van de oprichting van TenneT nog gewerkt, zoals aan de zogenoemde Net-, Meet- en Systeemcode, die technische voorwaarden en procedures bevatten voor het netbeheer. De verschillende codes en de samenwerkingsregelingen dienen per 1 januari 1999 operationeel te zijn. Nadere regels voor het netbeheer worden, net als de tarieven, geregeld bij wijziging van de Elektriciteitswet, waartoe in november een wetsvoorstel naar de Tweede Kamer wordt verzonden.

Productiekenmerken 1997 en 1998

De Sep maakt in juni bekend dat het gemiddelde rendement waarmee in Nederland elektriciteit wordt opgewekt in 1997 tot bijna 44% gestegen is. In 1996 bedroeg het rendement nog geen 42% en in het jaar daarvoor 40,5%. Het rendement van elektriciteitsopwekking is daarmee in de jaren 1996 en 1997 meer gestegen dan in de periode 1978 tot 1995.

De belangrijkste oorzaak hiervan is het in gebruik nemen van de nieuwe Eemscentrale die in 1997 voor het eerst het gehele jaar een bijdrage geleverd heeft aan de Nederlandse elektriciteitsopwekking. De Eemscentrale haalt een rendement van 55% en vormt met een opgesteld vermogen van 1805 MW bijna 10% van het totaal in Nederland opgesteld vermogen (14590 MW centraal en 5280 MW decentraal). Daarbij maakt de centrale veel draaiuren omdat de centrale met een constante aanvoer van Noors aardgas wordt gevoed.

Een andere opvallende tendens in de elektriciteitsstatistieken zijn de grotere fluctuaties in het afgenomen vermogen. Deze grotere fluctuaties zijn te verklaren uit de nieuwe tariefstructuur die in 1997 is ingevoerd tussen de productie- en distributiebedrijven. Tot en met 1996 was de afname van een distributiebedrijf tijdens enkele landelijke pieken bepalend voor de vermogensvergoeding. Dit betekende een financiële prikkel tot het afvlakken van het afgenomen vermogen over een jaar door regeling bij zelfopwekkers en het benutten van afschakelbare vermogens.

Sinds 1 januari 1997 is de vermogens- en verbruiksvergoeding verschillend voor basislast-, middenlast- en pieklastvermogen. Elk distributiebedrijf contracteert afzonderlijk zijn drie vermogenssoorten. Pieken bij het ene bedrijf hebben niet langer invloed op de kosten van een ander bedrijf. Met dit systeem is de financiële prikkel tot afvlakking verdwenen, hetgeen de grotere fluctuaties verklaart. De maximale belasting is in 1997 met 3,7% toegenomen tot 11785 MW, in 1996 was de stijging van de maximale belasting 1,8%. Het totaal verbruik is in 1997 van 77800 GWh naar 80400 GWh ge-

stegen, een groei van 3,3%. In 1996 bedroeg de groei in het totale verbruik 3,5%, een stijging van 75147 GWh naar 77800 GWh.

De Nederlandse elektriciteitscentrales wekken in 1998 60200 GWh stroom op. Dit is 1517 GWh meer dan in 1997, wat overeenkomt met een stijging van 2,6%. Daarnaast wordt 12000 GWh van buitenlandse centrales gekocht. Niet alle stroom die in Nederland wordt verbruikt, wordt door de vier grote productiebedrijven geleverd. Er is nog 18% uit andere bronnen; sommige grote bedrijven hebben eigen installaties en sommige distributiebedrijven hebben windmolenparken. Niet alleen het totale stroomverbruik stijgt, ook de piekvraag gaat omhoog. Op 8 december 1998 wordt een topvermogen van 12150 MW geleverd, 3,1% hoger dan de piek in 1997. De laagste belasting van 4260 MW valt evenals in 1997 op Tweede Kerstdag en is ongeveer even groot, 4262 MW. Het jaaroverzicht 1998 van de Sep, waaruit deze cijfers blijken, is het laatste dat in de oude vorm wordt gepubliceerd.

Vergaande samenwerking PNEM/MEGA en EPZ

Op 6 oktober kondigen de distributiebedrijven PNEM/MEGA-groep en elektriciteitsproducent EPZ aan zo spoedig mogelijk te willen overgaan tot een vergaande vorm van samenwerking. De PNEM/MEGA-groep zal de volledige of een groot deel van de productiecapaciteit van EPZ contracteren. EPZ op haar beurt gaat de brandstof die de PNEM/MEGA-groep inkoopt, in de gecontracteerde centrales omzetten in elektriciteit. De elektriciteit zal vervolgens door de PNEM/MEGA-groep op de markt worden gebracht. De integratie moet een kostenreductie van 30% op de jaarlijkse exploitatiekosten opleveren. Deze besparing moet in 2 jaar gerealiseerd worden. De beoogde integratie is mogelijk door de invoering van de nieuwe Elektriciteitswet en het mislukken van het GPB. Deze verticale integratie zou de eerste worden nadat het vormen van een GPB mislukt is. Tevens is het de eerste verticale integratie sinds het in werking treden van de Elektriciteitswet van 1989. De bestaande, wettelijk verplichte samenwerking tussen de productiebedrijven in Sep-verband zal door de nieuwe wet eindigen. De nieuwe wettelijke regelingen zullen ook het moment bepalen waarop de integratie daadwerkelijk kan ingaan.

Vliegasserwerkend bedrijf VASIM wordt overkapt

De aandeelhouders van het vliegasserwerkende bedrijf VASIM te Nijmegen besluiten in februari hun terrein te zullen overkappen. VASIM is een dochteronderneming van de elektriciteitsproductiebedrijven met als doel het vliegasser dat vrijkomt bij de kolen centrales te verwerken tot onder andere grindvervangers voor de betonindustrie. Er is tot een overkapping van het terrein besloten om bezwaren van bewoners in een nabijgelegen wijk in Nijmegen weg te nemen. Ondanks dat VASIM van menig is dat de stofproblemen in de bewuste wijk niet door haar worden veroorzaakt, is toch tot deze maatregel besloten. Met de bouw zal kunnen worden begonnen zodra de wijziging van het desbetreffende bestemmingsplan door de gemeente Nijmegen is afgerond, alsmede de vereiste bouw- en milieuvergunningen verleend zijn.